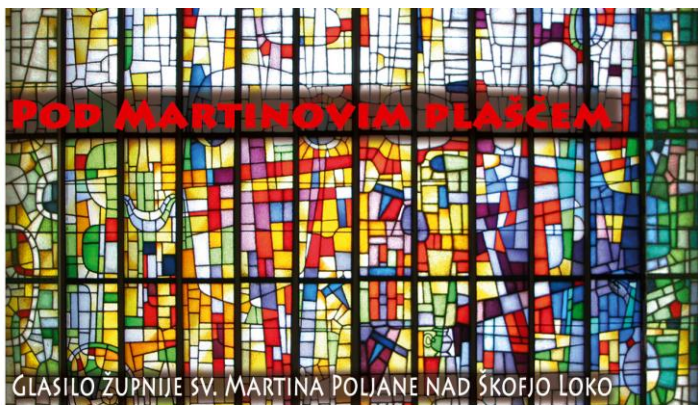

Letnik XI, januar, številka 114

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

Dragi bratje duhovniki, redovniki, redovnice, verniki in vsi ljudje dobre volje! Evangelisti, predvsem Luka, opisujejo božični dogodek, ko se je Bog sklonil k nam ljudem, ko je Večni postal človek, da bi za vedno ostal z nami.

To vsebino premišljujemo, to vsebino oznanjamo, to vsebino skušamo živeti. Božično skrivnost, ki nam je otipljivo blizu v jaslicah, globoko in pristno doživljajo otroci. Odrasli pogosto preveč razumsko dojemamo skrivnosti Božjega učlovečenja. Toda čim bolj smo otroci, bolj čutimo nevidni dotik Božje roke, ko se On, nevidni, dotika našega srca.

In predvsem to naj bi se v božičnih dneh zgodilo. Tudi poklicni oznanjevalci vesele novice in vsi verniki naj bi doživeli Božji dotik. Da bi se učlovečeni Bog tako dotaknil našega srca, da bi ostalo »dobro, pošteno, pravično in sveto«, kakor je zapisal Božji služabnik Alojzij Kozar.

In ravno zato je Bog postal človek. Zato Bog vedno znova prihaja med nas. Zato se Bog vedno znova dotika našega srca, da bi to srce (p)ostalo »dobro, pošteno, pravično in sveto«.

Dobro – kar je temeljna odlika vsakega človeka in kar se izraža v vsakdanjih drobnih dejanjih.

Pošteno – kar je profesor dr. Anton Trstenjak posebej označil kot značilnost Slovencev, ki pa danes žal vse bolj izginja.

Pravično – kar presega zavezanost zakonu, pravilom in predpisom ter ohranja Božji pogled na človeka in svet. Sveto – kar povzema vse druge kreposti in je končni cilj in najvišja sreča vsakega človeka.

Želimo, da bi bilo vsako srce »dobro, pošteno, pravično in sveto«. Naj ta želja v teh božičnih praznikih doseže vse ljudi dobre volje in naj bo to vodilo vsakega človeka tudi v novem letu 2018. Blagoslovljen božič želimo vsem bolnim in trpečim, vsem

rojakom v zamejstvu in po svetu, pa tudi tistim, ki v izpovedovanju vere niso združeni z nami.

Naj nas vse združuje prizadevanje, da bi bilo vsako srce »dobro, pošteno, pravično in sveto«.

Vaši škofje

BOŽIČNO IN NOVOLETNO VOŠČILO NADŠKOFA MSGR. STANISLAVA ZORETA OFM

»Ko pa je nastopila polnost časa, je Bog poslal svojega Sina« (Gal 4,4).

Polnost časa je nastopila takrat, ko je človeštvo spoznalo, da samo ne more iz teme in zla, da samo ne more stopiti na pot odrešenja. Sredi kruha in iger so doživeli strahotno izpraznjenost časa in zahrepeneli po Odrešeniku, kar je prerok Izaija izrazil z besedami: »O da bi predrl nebo in stopil dol.« Noč je postala dovolj temna in želja po luči dovolj močna, da je človek mogel sprejeti Božji odgovor.

Bog je na nepredstavljiv način uslišal prošnjo človeštva. Poslal je svojega Sina, ki se je rodil kot človeški otrok. K sodelovanju je povabil ženo, Marijo, ki je predano sprejela Božjo ponudbo: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.« Vsi časi zemeljske zgodovine so potrebni odrešenja. Tudi čas, ki ga živimo danes. V njem je veliko teme, veliko noči. Ljudje potrebujemo zagotovilo, da noč ni končna usoda človeštva. Zato Bog tudi danes pošilja svojega Sina, da bi nam prinesel veselo sporočilo: »Dete nam je rojeno, Sin nam je dan.« Pomembno pa je, da ga sprejmemo. On, ki je postal človek, nam je dokončno razodel človekovo dostojanstvo in nam podarja mir.

Tega miru želim vsem, ki praznujete božič in slavite Boga. Tega miru želim vsem, ki božič praznujete kot družinski praznik, saj se je tudi Božji Sin rodil v družini. Tega miru želim vsem preizkušenim bratom in sestram, saj potrebujejo upanje. Tega miru želim vsem Slovencem po svetu, naj jim prinese košček domačnosti. Tega miru želim tudi vsem, ki v naši državi odločajo, da bodo vse odločitve vodile k miru in sodelovanju. Tega miru želim tudi bratskim Cerkvam, ki živijo iz iste skrivnosti učlovečenja.

Vsem voščim blagoslovljen božič in Božjega varstva v novem letu.

msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof metropolit

BESEDA ŽIVLJENJA ZA JANUAR – MOGOČNA POMOČ

»Tvoja desnica, Gospod, se je poveljčala z močjo« (2 Mz 15,6)

Beseda življenja tega meseca je vrstica iz Mojzesove hvalnice, odlomka iz Stare zaveze, v kateri Izrael poveljuje Božji poseg v svoji zgodovini. Pesem razglša Božje odločilno delovanje pri rešitvi ljudstva, ki je prehodilo dolgo pot od osvoboditve iz egiptovske sužnosti do prihoda v obljubljeni deželo.

Na pot, ki ji težave in trpljenje niso bili tuji, sta ljudstvo pod zanesljivim Božjim vodstvom popeljala dva moža, Mojzes in Jozue, ki sta stopila v službo Božjega odrešenjskega načrta.

»Tvoja desnica, Gospod, se je poveščala z močjo«

Ko pomislimo na mogočnost, jo zlahka povezujemo z močjo oblasti, ki je pogosto vzrok za nasilje in spore med ljudmi in narodi. Božja beseda pa nam razodeva, da je prava moč ljubezen, kakršna se je razodela v Jezusu. On je sprejel nase celotno človeško izkušnjo, do smrti, da bi nam odprl pot do osvoboditve in srečanja z Očetom. Po njem se je razkrila mogočna Božja ljubezen do ljudi.

»Tvoja desnica, Gospod, se je poveščala z močjo«

Če pogledamo sami sebe, moramo iskreno priznati, da imamo svoje meje. Človeška krhkost v vseh njenih izrazih – fizičnem, moralnem, psihološkem in družbenem – je resničnost, ki je ne moremo zanikati. A prav v tem lahko izkusimo Božjo ljubezen. Bog namreč hoče, da bi bili srečni vsi ljudje, ki so njegovi otroci, zato je vedno pripravljen ponuditi svojo mogočno pomoč vsem, ki se zaupno izročajo v njegove roke, da bi snovali skupno dobro, mir in bratstvo.

Ta stavek je modro izbran, saj v tem mesecu obhajamo teden molitve za edinstvo kristjanov. Koliko trpljenja smo bili sposobni prizadejati drug drugemu v stoletjih, ko smo med krščanske skupnosti vnašali razdor in sumničenja ter delili skupnosti in družine.

»Tvoja desnica, Gospod, se je poveščala z močjo«

V molitvi moramo prositi za milost edinstvi, ki je Božji dar. Obenem se lahko Bogu tudi ponudimo kot orodja ljubezni, ki gradijo mostove. Leta 2002 so na srečanju na Ekumenskem svetu cerkva v Ženevi Chiaro Lubich povabili, naj izrazi svojo misel in pove svojo izkušnjo. Dejala je:

»Dialog poteka takole: predvsem se postavimo na raven našega sogovornika, kdor koli je že; potem ga poslušamo, tako da v sebi ustvarimo popolno praznino ... Tako vase sprejememo drugega in ga razumemo ... Ker smo ga poslušali z ljubeznijo, se v drugem zbudi želja, da bi slišal tudi našo besedo.«

Izkoristimo v tem mesecu naše vsakdanje stike, da bi zgradili ali obnovili odnos spoštovanja in prijateljstva s posamezniki, z družinami ali s skupinami, ki pripadajo drugim cerkvam.

In zakaj ne bi vključili v svojo molitev in svoje delovanje tudi sporov znotraj naše cerkvene skupnosti, kakor tudi sporov v politiki, v civilni družbi in v družinah? Potem bomo tudi mi lahko veselo pričevali: »Tvoja desnica, Gospod, se je poveščala z močjo.«

Letizia Magri

GESLO IN POSLANICA LUČI MIRU 2017

"PUSTIVA SE VNETI" Geslo je vabilo v dvojini – ni ukaz in ni prisila. Je kot odpiranje vrat – jaz sprejemam plamen in želim goreti, a bom neskončno srečnejši, če lahko to narediva skupaj – zato te vabim, da se pustiva vneti.

Pred 27 leti smo skavti prvič prinesli luč v Slovenijo pod geslom »Mir je čas brez vojne«. Sporočilo je bilo takrat predvsem odmevno in na mestu. Danes je to

sporočilo že tako daleč nazaj, da smo nanj morda že malo pozabili.

Letošnja poslanica povzema pot Luči miru od Betlehema do vsakega posameznika. Začne se z omembo (betlehemske) votline, ker se je rodil Jezus, ki ga simbolizira Luč miru iz Betlehema. Luč gori in prižiga druge. Na tej poti pride pred nas in nas povabi, da se tudi mi pustimo prižgati in prižigamo druge. Pred nami pa je odločitev ali se bomo pustili vneti ali bomo nadaljevali kot ugasnjena sveča.

POSLANICA ZA 2017

"Začelo se je v votlini, daleč stran od mene in tebe, ko se je zgodil čudež. Prišel je za vse, da bi vžgal naša srca. Bil je kot prižgana sveča, ki sveti le tako, da se daruje. Mnogi so se bali, da bi se jih plamen dotaknil, tiste pa, ki so ga sprejeli, je povabil, da svetijo skupaj in vnemajo druge.

Prepotoval je dolgo pot, da je danes lahko pred menoj in pred teboj. Kaj bova naredila z njim? Lahko se obrneva stran in sva še naprej pusti sveči, ki se bojita, da bi se ju plamen dotaknil. Ali pustiva, da iz mene in tebe naredi naju, da ga širiva naprej.

Kaj bova vzela danes? Je spet dovolj samo sveča ali bova tokrat sprejela plamen?

OBČINSKO PRIZNANJE ŽUPNIJI POLJANE

Svet KS Poljane in upravni odbor KD dr. Ivana Tavčarja Poljane sta kot prejemnika plakete Občine za leto 2017 predlagala župnijo sv. Martina Poljane za njeno šeststoletno duhovno poslanstvo, za njen prispevek pri ustvarjanju in ohranjanju kulturne dediščine ter za povezanost in dobro sodelovanje župnije s krajem. Plaketo, ki pripada župniku in vsem župljanom ter vsem ljudem dobre volje, je na slovesnosti ob občinskem prazniku, 25.11.2017, iz rok župana Milana Čadeža sprejel poljanski župnik Jože Stržaj. Objavljamo skrajšano utemeljitev.

Župnija Poljane več kot 600 let pušča duhovne in kulturne sledove v celotni Poljanski dolini, saj je bila s strani Loškega gospostva uradno ustanovljena 1417. in prvi vikariat, ki se je kot župnija izločil iz prafare Stara Loka. Sprva je spadala pod Goriško škofijo, od leta 1787 pa pod Ljubljansko. V Poljanah so bili stalno nastavljeni trije ali štirje vikarji, ki so skrbeli za podružnice Javorje, Čabrače, Leskovic, Staro Oselico, Trato in Lučine. Podružnice so vikarji duhovno oskrbovali, gradili sakralne objekte ter naročali podobarje. V letih 1787/1823 je poljanska župnija kot dekanija združevala župnije Poljane, Trata in Žiri, vikariate Leskovic, Nova in Stara Oselica ter lokalije Javorje, Lučine, Zavratac in Vrh nad Rovtami. Po l. 1823 je dekanat prevzela župnija Stara Loka.

Skozi stoletja je župnija Poljane skrbela za svoje župljane od rojstva do smrti: od deljenja zakramentov, duhovne in prosvetne izobrazbe ljudem, do ustanavljanja šol. Pouk je v Poljanah sprva potekal v mežnariji, l. 1890 pa je takratni občinski odbor ugotovil, da je premalo prostora. Zato je občina kupila staro Kupčevo domačijo (Na Kupčuš) in tam pridobila še en razred ter učiteljsko stanovanje. Na

pobudo župnika Jerneja Ramovša je bila l. 1905 ustanovljena tudi šola na Malenskem vrhu; župnik pa je kasneje prispeval denar za nakup zemljišča za gradnjo nove šole.

Župniki so več desetletij delovali na isti župniji in jih dodobra spoznali; tako tudi v Poljanah. Pisali so krajevno kroniko, zato je zapisanih veliko dogodkov o dveh svetovnih vojnah, gospodarskih krizah in izseljevanju ljudi, epidemijah in naravnih katastrofah, od požarov do poplav. Število župljanov in obseg poljanske župnije se je skozi stoletja močno spreminjal. Po popisu domačij (imenovan Status animarum) je župnija l. 1814 štela 2501 ljudi, število je naraščalo vse do števila 3560 v letih 1908/12, nato padalo do sedanjega števila 2516. Najtežje čase je župnija doživela med drugo svetovno vojno in po njej. Leta 1954 je bila podrt baročna cerkev sredi Poljan; tudi kapelice in znamenja, župniji je bil odvzet še prosvetni dom. Župnijo so uničili materialno, ne pa duhovno.

Pri obnovi ceste skozi Poljane so l. 2008 odkrili temelje romanske, gotske in baročne cerkve; najdena je bila temeljna listina z medaljonom iz časa postavitve temeljnega kamna Mačkove cerkve. Rušenje cerkve je popisano v zborniku, ki je izšel l. 2010, ob 300. letnici cerkve, z naslovom *Poljane, kdo vas bo ljubil*.

Po zaslugi graditelja, župnika Mira Bonča, se je sedež župnije l. 1970 lahko vrnil v novo cerkev, zgrajeno na poplavnem področju v Predmostu. Župnik Bonča ni gradil le cerkve in obnavljal podružnic, odstopil je tudi zemljišče za zamenjavo pri gradnji nove šole na južnem delu Poljan, čistilne naprave in mrliške vežice. V najem je dal cerkveni dom, ki ga lahko uporabljajo KS in vsa društva.

Tudi danes je župnija močno vpeta v življenje kraja in celotnega območja občine Gorenja vas-Poljane. Znotraj župnije je veliko prostovoljnega delovanja, ki ga opravljajo ključarji in cerkovniki župnijske in šestih podružničnih cerkva, bogoslužni sodelavci, člani župnijskega pastoralnega sveta, mešani pevski zbor, otroški pevski zbor, skavti, animatorji, koledniki, molitvena skupina... Nad vsem delovanjem župnije bdi župnik g. Jože Stržaj, ki povezuje ljudi v cerkvi in izven nje, kar se kaže v odličnem sodelovanju z vsemi društvi v kraju in šolo. Veliko skrb posveča tudi pripravi otrok na prvo sv.obhajilo in sv.birmo ter starejšim in bolnikom. Utrip župnije že skoraj desetletje posreduje v hiše Poljancev tudi prek župnijskega glasila Pod Martinovim plaščem in spletnih strani <http://zupnija-poljane.rkc.si>.

Ker se je pričakoval 600. letni jubilej, so se vse podružnične cerkve celovito obnovile, župnijsko cerkev, ki je že imela novo kritino, pa so letos v celoti prebelili, z zvonikom vred. V teku je še obnova pritličnih prostorov, uničenih zaradi poplav. Uvod v praznovanje 600- letnice župnije je bil bogat duhovno-kulturni teden z maševanjem in nagovori duhovnikov, ki so doma iz poljanske župnije, z nastopi raznovrstnih glasbenikov ter vsakodnevno postrežbo za druženje. Na slavnostni akademiji je bil predstavljen tudi zbornik *Stopinje v času 1417-2017*. Višek

praznovanja, slovesno mašo 17. septembra 2017, je vodil nadškof Stanislav Zore, ki je blagoslovil tudi obnovitvena dela na cerkvi in v njej ter novo kapelico pri Strojarku.

IZJAVA KOMISIJE PRAVIČNOST IN MIR PRI SLOVENSKI ŠKOFOVSKI KONFERENCI GLEDE NAPOVEDANEGA SPREMINJANJA USTAVE

V demokratični Sloveniji, v kakršni hočemo živeti in nam jo zagotavlja naša ustava, morajo uživati vsi otroci pravico, da na področju obveznega izobraževanja niso prikrajšani zaradi socialnega položaja svojih staršev. To velja še posebej takrat, ko starši želijo uveljaviti svojo ustavno pravico do vzgoje svojih otrok v skladu s svetovnonazorskim in verskim prepričanjem. To je izrecna zahteva mednarodnih dokumentov o človekovih pravicah in naše ustave. Zato je Ustavno sodišče leta 2014 odločilo, da je dosedanje financiranje osnovnih zasebnih šol v nasprotju s 57. čl. Ustave RS in da imajo starši pravico izbirati izobraževanje svojih otrok v državni ali pa v zasebni šoli z javnoveljavnim programom.

Slovenska politika je do sedaj to odločbo nedopustno in v nasprotju z načeli pravne države ignorirala, na koncu pa je del parlamentarnih skupin uspel sestaviti dvotretjinsko večino, da bi odločbo Ustavnega sodišča obšel s spremembo same ustave. Takšno ravnanje je izjemno zaskrbljujoče, ker pomeni neposreden napad na same temelje parlamentarne in ustavne demokracije. Komisija Pravičnost in mir ta poskus ocenjuje kot povsem nesprejemljiv in vreden obžalovanja, ker odseva politično in pravno nekulturo dela slovenske politične elite.

V Komisiji opozarjamo, da bi bili v primeru sprejetja te pobude številni starši, ki izobražujejo svoje otroke v zasebnih šolah z javnoveljavnim programom, še bolj diskriminirani in v finančno deprivilegiranem položaju glede na položaj staršev, ki otroke izobražujejo v državnih šolah, saj bi bili izpostavljeni nevarnosti, da bi po uveljavitvi spremembe ustave na zasebnih šolah plačevati še višje šolnine. S tem bi država pospeševala socialno razslojevanje otrok in namenoma vzpostavila razmere, v katerih bi bili izobrazba na praviloma kvalitetnih zasebnih šolah in ustavna pravica do svobodnega izobraževanja svojih otrok v skladu z določenim prepričanjem dostopni zgolj otrokom iz bogatejših in nedostopni za otroke iz finančno šibkejših družin. Obenem pa bi država s predlagano spremembo ustave vzpostavila nesprejemljivo finančno izpostavljenost zasebnih šol z javnoveljavnim programom, saj bi lahko vsakokratna vlada, glede na razmerje moči v Državnem zboru, poljubno omejevala oziroma ukinjala financiranje zasebnega šolstva, ki izvaja in staršem nudi izbiro javno veljavnega programa.

V Sloveniji obiskuje državno sofinancirane zasebne osnovne šole z javnoveljavnim programom samo 0,7 % otrok, več kot 98 % pa jih obiskuje državne šole. Trditve, da naj bi zasebno šolstvo z javnoveljavnim programom ogrožalo državno, so neresnične in so neposreden izraz nasprotovanja pluralnemu in demokratičnemu

šolstvu. Zato člani Komisije Pravičnost in mir nasprotujemo tej nameri in pozivamo poslanke in poslane Državnega zbora, da zaustavijo njeno nadaljnje izvajanje in preprečijo socialno razslojevanje otrok na osnovi premoženjske moči njihovih staršev ter zagotovijo varovanje ustavne pravice državljanov do vzgoje svojih otrok v skladu z vero ali prepričanjem, za katerega menijo, da je najboljši za njihove otroke. msgr. Stanislav Zore, ljubljanski nadškof metropolit, *Predsednik Komisije Pravičnost in mir pri SŠK*

ŠKOFOVA SPODBUDA ZA OBHAJANJE NEDELJE SVETEGA PISMA - Z BOGOM V DRUŽINI

„Kakor je svet ta, ki vas je poklical, bodite tudi sami sveti!“ (1 Pt 1,15).

Gospod je Mojzesu naročil: »Govori vsej občini Izraelovih sinov in jim povej: ‚Bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet!‘ (3 Mz 19,2). »Bodite mi torej sveti, kajti jaz, Gospod, sem svet in odločil sem vas izmed narodov, da bi bili moji!« (3 Mz 20,26). Prerok Amos je dodal: »Samo vas sem izvolil izmed vseh rodov na zemlji; zato bom terjal od vas odgovor za vse vaše krivice!« (Am 3,2). – Tudi mi smo, dragi bralci, poklicani in izvoljeni, da v tem času in prostoru sprejmemo svoje poslanstvo in izpolnimo svojo dolžnost.

Vsak človek je tempelj Svetega Duha (1 Kor 3,16; 6,19) in je svet, nič manj pa ni sveta nobena družina, ki ji na poseben način velja Gospodovo zagotovilo: ‚Kajti kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi‘ (Mt 18,20). Drugi vatikanski koncil nam naroča: »Od Boga je družina prejela poslanstvo, da naj bo prva in življenjska celica družbe. To poslanstvo bo izpolnjevala, če se bo v medsebojni ljubezni vseh članov in v skupni molitvi k Bogu izkazovala kot domače svetišče Cerkve« (LA, št. 11).

Tudi kjer in kadar prevladuje mnenje, da se število urejenih družin zmanjšuje in krči, ni nobenega razloga za črnogledost in malodušje: zgodovina reševanja je vedno tekla naprej po manjšini, celo samo po desetini, kakor nam kažejo besedila prerokov. Prerok Izaija piše: »Med njimi pa je desetina, ki se bo vrnila in bo za pobirek, kakor od terebinte in od hrasta, ko ju podrejo, ostane korenina, bo njena korenina sveto seme« (Iz 6,13). Tudi Gospod nam zagotavlja: »Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil dati vam kraljestvo!« (Lk 12,32).

Podobno napoveduje prerok Zaharija: »Po vsej deželi bosta dva dela v njej posekana, izumrla, tretji del pa bo ostal v njej. Ta tretji del popeljem skozi ogenj, prečistim jih, kakor se prečiščuje srebro, preizkusim jih, kakor se preizkuša zlato. Klical bo moje ime in jaz ga bom uslišal, rekel bom: To je moje ljudstvo in on bo rekel: Gospod je moj Bog« (Zah 13,8-9). – Ostala bo torej tretjina od tretjine, kar je spet približno desetina.

Približno enako je bilo razmerje, ko se je kraljestvo kralja Salomona razdelilo na severno in južno in se je od južnega judovega kraljestva odcepilo deset rodov,

kakor lahko beremo v poročilu: »Prerok Ahija je pograbil novi plašč, ki ga je imel na sebi, ga raztrgal na dvanajst kosov in rekel Jerobeamu: Vzemi si deset kosov, kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: Glej, iztrgal bom kraljestvo Salomonu iz rok in ti dal deset kosov. En sam rod naj mu ostane zaradi mojega služabnika Davida in zaradi Jeruzalema, prestolnice, ki sem jo izvolil izmed vseh Izraelovih rodov« (1 Kr 11,30-32).

Kakor navedeno desetino je verjetno treba razumeti tudi izraz ‹ostanek Izraelov›, ki ga večkrat uporablja zlasti prerok Izaija: »Tisti dan se Izraelov ostanek in ubežnik Jakobove hiše ne bo več opiral nanj, ki ga je tepel, temveč se bo zvesto opiral na Gospoda, Svetega Izraelovega. Ostanek, ostanek Jakobov se bo spreobrnil k močnemu Bogu. Čeprav bi bilo tvojega ljudstva, o Izrael, kakor je peska ob morju, se bo spreobrnil le njegov ostanek, skorajšnje uničenje bo naplavilo pravičnost« (Iz 10,20-22).

Sveti oče Frančišek nas spodbuja: »Vsi smo poklicani, da vzdržujemo živo teženje proti nečemu, kar presega nas same in naše omejenosti, in vsaka družina mora stalno živeti s to pobudo. Gremo naprej, družine, nadaljujmo svojo pot! Ne izgublajmo upanja zaradi svojih omejenosti, pa tudi ne opuščajmo iskanja polnosti ljubezni in vzajemnosti, ki nam je bila obljubljena!« (Radost ljubezni, št. 325).

»Božja beseda je živa in učinkovita in ostrejša kakor vsak dvorezen meč in prodre do ločitve duše in duha, tudi do sklepov in mozga ter razsoja misli in namene srca« (Heb 4,12). Dragi bralci. Naj nas Božja beseda tudi letošnje nedelje Svetega pisma razsvetli in posveti!

škof msgr. dr. Jurij Bizjak

JANUAR

Zahvaljen za vse čase, ki so mimo!

Ob novem letu gledamo nazaj:

Pomlad, poletje in jesen in zimo.

Bili so lepi, lep spomin so zdaj.

Zahvaljen za vse čase, ki naznanja

jih leto, ki pred nami se blešči!

Dobrota naj nam jadra v dalj poganja,

polet naj vriska v šir, naj strah molči.

Zahvaljen za vse milostne trenutke,

ko s Tabo smo in rad poslušáš nas

in Ti lahko povemo vse občutke.

Kako smo si, kako nam teče čas.

In hvala, ker nekoč, ko prideš spet,

ustaviš tek sekund, minut in let.

Milan Debeljak, Roglanov z Gabrške gore

DOŽIVET BOŽIČ IN BODIMO VREDNI BOŽJEGA BLAGOSLOVA V LETU 2018!

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; tel.: 518 50 00, mobilni 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

